

Första Moseboken

GENESIS

FÖRSTA KAPITLET

Skapelsen

¹I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. ²Och jorden var öde och tom, och mörker var över djupet, och Guds Ande svävade över vattnet. ³Och Gud sade: "Varde ljus"; och det blev ljus. ⁴Och Gud såg att ljuset var gott. Och Gud skilde ljuset från mörkret. ⁵Och Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det blev afton, och det blev morgon, den första dagen.

⁶Och Gud sade: "Varde mitt i vattnet ett fäste som skiljer vatten från vatten." ⁷Och Gud gjorde fästet och skilde vattnet under fästet från vattnet ovan fästet. Och det skedde så. ⁸Och Gud kallade fästet himmel. Och det blev afton, och det blev morgon, den andra dagen.

⁹Och Gud sade: "Må det vatten som är under himmelen samla sig till en särskild plats, så att det torra blir synligt." Och det skedde så. ¹⁰Och Gud kallade det torra jord, och vattensamlingen kallade han hav. Och Gud såg att det var gott. ¹¹Och Gud sade: "Må jorden frambringa grönska, fröbärande örter och fruktträd, som efter sina arter bär frukt, vari de har sitt frö, på jorden." Och det skedde så. ¹²Jorden frambringade grönska, fröbärande örter, efter deras arter, och träd som efter sina arter bar frukt, vari de hade sitt frö. Och Gud såg att det var gott. ¹³Och det blev afton, och det blev morgon, den tredje dagen.

¹⁴Och Gud sade: "Varde på himmelens fäste ljus som skiljer dagen från natten, och må de vara till tecken och till att utmärka särskilda tider, dagar och år, ¹⁵och må de vara på himmelens fäste till ljus som lyser över jorden." Och det skedde så. ¹⁶Gud gjorde de två stora ljusen, det större ljuset till att råda över dagen och det mindre ljuset till att råda över natten, likaså stjärnorna. ¹⁷Och Gud satte dem på himmelens fäste till att lysa över jorden ¹⁸och till att råda över dagen och över natten och till att skilja ljuset från mörkret. Och Gud såg att det var gott. ¹⁹Och det blev afton, och det blev morgon, den fjärde dagen.

²⁰Och Gud sade: "Må vattnet frambringa ett vimmel av levande varelser. Må också fåglar flyga över jorden under himmelens fäste." ²¹Och Gud skapade de stora havsdjuren och hela det stim av levande varelser, som vattnet vimlar av, efter deras arter, likaså alla bevingade fåglar, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott. ²²Och Gud välsignade dem och sade: "Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll vattnet i haven. Må också fåglarna föröka sig på jorden." ²³Och det blev afton, och det blev morgon, den femte dagen.

²⁴Och Gud sade: "Må jorden frambringa levande varelser, efter deras

arter, boskapsdjur och kräldjur och vilda djur, efter deras arter." Och det skedde så. ²⁵Gud gjorde de vilda djuren, efter deras arter, och boskapsdjuren, efter deras arter, och alla kräldjur på marken, efter deras arter. Och Gud såg att det var gott.

²⁶Och Gud sade: "Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika. Och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden." ²⁷Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. ²⁸Och Gud välsignade dem. Gud sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er, och uppfyll jorden och lägg den under er. Och råd över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över alla djur som rör sig på jorden." ²⁹Och Gud sade: "Se, jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med fröbärande trädfukt. Detta skall ni ha till föda. ³⁰Men åt alla djur på jorden och åt alla fåglar under himmelen och åt allt som krälar på jorden, vad som i sig har en levande själ, åt dessa ger jag alla gröna örter till föda." Och det skedde så. ³¹Och Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det blev afton, och det blev morgon, den sjätte dagen.

ANDRA KAPITLET

¹Så blev nu himmelen och jorden fullbordade med hela sin härskara. ²Och Gud fullbordade på sjunde dagen det verk som han hade gjort. Och han vilade på sjunde dagen från allt det verk som han hade gjort. ³Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, därför att han på den dagen vilade från allt sitt verk, det som Gud hade gjort, när han skapade. ⁴Detta är berättelsen om den ordning i vilken allt blev till på himmelen och jorden, när de skapades, då när Herren Gud gjorde jord och himmel.

Edens lustgård

⁵Då bar jorden ännu ingen buske på marken, och ingen ört hade ännu skjutit upp på marken, ty Herren Gud hade inte låtit det regna på jorden, och ingen människa fanns, som kunde bruka jorden. ⁶Men en dimma steg upp från jorden och vattnade hela marken.

⁷Och Herren Gud danade människan av stoft från jorden och inbläste livsande i hennes näsa, och så blev människan en levande varelse.

⁸Och Herren Gud planterade en lustgård i Eden österut och satte i den människan, som han hade danat. ⁹Herren Gud lät nämligen alla slags träd som var ljuvliga att se på och goda att äta av växa upp ur marken, och livets träd mitt i lustgården, likaså kunskapens träd på gott och ont.

¹⁰Och från Eden gick en flod ut, som vattnade lustgården. Sedan delade den sig i fyra grenar. ¹¹Den första heter Pison; det är den som flyter omkring hela landet Havila, där guld finns, ¹²och det landets guld är gott; där finns också bdelliumharts och onyxsten. ¹³Den andra floden heter Gihon; det är

den som flyter omkring hela landet Kus. ¹⁴Den tredje floden heter Hiddekel; det är den som har sitt lopp öster om Assyrien. Den fjärde floden är Frat.

¹⁵Så tog nu Herren Gud mannen och satte honom i Edens lustgård, till att bruka och bevara den. ¹⁶Och Herren Gud befallde mannen och sade: "Av alla andra träd i lustgården må du fritt äta, ¹⁷men av kunskapens träd på gott och ont skall du inte äta, ty när du äter av det, skall du döden dö."

¹⁸Och Herren Gud sade: "Det är inte gott att mannen är ensam. Jag vill göra åt honom en hjälp, en sådan som anstår honom." ¹⁹Och Herren Gud danade av jord alla markens djur och alla himmelens fåglar och förde dem fram till mannen för att se hur denne skulle kalla dem; ty som mannen kallade varje levande varelse, så skulle den heta. ²⁰Och mannen gav namn åt alla boskapsdjur, åt fåglarna under himmelen och åt alla markens djur. Men för Adam fann han inte någon hjälp, sådan som anstod honom.

²¹Då lät Herren Gud en tung sömn falla på mannen, och när han hade somnat, tog han ut ett av hans revben och fyllde dess plats med kött. ²²Och Herren Gud byggde en kvinna av revbenet som han hade tagit av mannen, och förde henne fram till mannen. ²³Då sade mannen:

"Ja, denna är nu ben av mina ben och kött av mitt kött. Hon skall heta maninna, ty av man är hon tagen."

²⁴Därför skall en man överge sin fader och sin moder och hålla sig till sin hustru, och de skall bli ett kött.

²⁵Och mannen och hans hustru var båda nakna och blygdes inte för varandra.

TREDJE KAPITLET

Syndafallet

¹Men ormen var listigare än alla andra markens djur som Herren Gud hade gjort. Han sade till kvinnan: "Skulle då Gud ha sagt: 'Ni skall inte äta av något träd i lustgården?'"

²Kvinnan svarade ormen: "Vi får äta av frukten på de andra träden i lustgården, ³men om frukten på det träd som står mitt i lustgården har Gud sagt: 'Ni skall inte äta av det, inte heller röra vid det, så att ni inte må dö.'"

⁴Då sade ormen till kvinnan: "Ingalunda skall ni dö; ⁵men Gud vet, att när ni äter av det, skall era ögon öppnas, så att ni blir såsom Gud och förstår vad gott och ont är."

⁶Och kvinnan såg att trädet var gott att äta av och att det var en lust för ögonen och att det var ett ljuvligt träd, eftersom man fick förstånd av det. Och hon tog av dess frukt och åt. Hon gav också åt sin man, som var med henne, och han åt. ⁷Då öppnades bådats ögon, och de blev varse att de var nakna. Och de fäste ihop fikonlöv och band omkring sig.

⁸Och de hörde Herren Gud vandra i lustgården, när dagen började svalkas. Då gömde sig mannen med sin hustru för Herren Guds ansikte bland träden i lustgården. ⁹Men Herren Gud kallade på mannen och sade till honom: "Var är du?"

¹⁰Han svarade: "Jag hörde dig i lustgården. Då blev jag förskräckt, eftersom jag är naken. Därför gömde jag mig."

¹¹Då sade han: "Vem har låtit dig förstå att du är naken? Har du inte ätit av det träd som jag förbjöd dig att äta av?"

¹²Mannen svarade: "Kvinnan som du har gett mig till att vara med mig, hon gav mig av trädet, så att jag åt."

¹³Då sade Herren Gud till kvinnan: "Vad är det du har gjort!"

Kvinnan svarade: "Ormen bedrog mig, så att jag åt."

Gud avkunnar dom

¹⁴Då sade Herren Gud till ormen: "Eftersom du har gjort detta, må du vara förbannad bland alla djur, boskapsdjur och vilda djur. På din buk skall du gå, och stoft skall du äta i alla dina livsdagar. ¹⁵Och jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd. Denna skall trampa sönder ditt huvud, och du skall stinga den i hälen."

¹⁶Och till kvinnan sade han: "Jag skall låta dig utstå stor vedermöda, när du blir havande. Med smärta skall du föda dina barn. Men till din man skall din åtrå vara, och han skall råda över dig."

¹⁷Och till Adam sade han: "Eftersom du lyssnade till din hustrus ord och åt av det träd om vilket jag hade befallt dig och sagt: 'Du skall inte äta av det', därför må marken vara förbannad för din skull. Med vedermöda skall du nära dig av den i alla dina livsdagar. ¹⁸Törne och tistel skall den bära åt dig, men markens örter skall vara din föda. ¹⁹I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd, tills du vänder åter till jorden; ty av den är du tagen. Ty du är stoft, och till stoft skall du åter bli."

²⁰Och mannen gav sin hustru namnet Eva, ty hon blev en moder åt allt levande. ²¹Och Herren Gud gjorde åt Adam och hans hustru kläder av skinn och satte på dem.

Adam och Eva förvisas ur lustgården

²²Och Herren Gud sade: "Se, mannen har blivit som en av oss, så att han förstår vad gott och ont är. Må han nu inte räcka ut sin hand och ta också av livets träd och äta och så leva i evighet." ²³Och Herren Gud förvisade honom ur Edens lustgård, för att han skulle bruka jorden, varav han var tagen. ²⁴Och han drev ut mannen och satte öster om Edens lustgård keruberna tillsammans med det flammande svärdets lågor för att bevaka vägen till livets träd.